สัปดาห์ที่ 29
เทศกาลธรรมดา

สดด 33:1-2,4-5, 11-12,18-19

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

บทอ่านที่ 1 อฟ 3:14-21

พี่น้อง ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าเฉพาะพระพักตร์ของพระบิดา ผู้ทรงเป็นที่มาของครอบครัวทั้งหลาย ไม่ว่าบนสวรรค์หรือบนแผ่นดิน ขอพระองค์ประทานพละกำลังแก่ท่านเดชะพระจิตเจ้าตามความไพบูลย์แห่งพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ ให้ชีวิตภายในของท่านเข้มแข็งยิ่งขึ้น พระคริสตเจ้าจะได้ทรงพำนักในจิตใจของท่านอาศัยความเชื่อ เมื่อท่านหยั่งรากและตั้งมั่นอยู่บนความรักแล้ว ท่านและบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจะได้เข้าใจถึงความกว้าง ความยาว ความสูง ความลึก อีกทั้งหยั่งรู้ซึ้งถึงความรักซึ่งเกินกว่าจะหยั่งรู้ได้ของพระคริสตเจ้า เพื่อท่านจะได้รับความไพบูลย์ทั้งปวงของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม

ขอพระสิริรุ่งโรจน์จงมีแด่พระเจ้า ผู้ทรงกระทำทุกอย่างได้ตามพระอานุภาพที่แสดงพลังอยู่ในตัวเรามากกว่าที่เราอาจขอหรือคาดคิด ขอพระสิริรุ่งโรจน์จงมีแด่พระองค์ในพระศาสนจักร และในพระคริสตเยซู ทุกยุคสมัยตลอดนิรันดร อาเมน

พระวรสาร ลก 12:49-53

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า

“เรามาเพื่อจุดไฟในโลก เราปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้โลกนี้ลุกเป็นไฟ เรามีการล้างที่จะต้องรับ และเราเป็นทุกข์กังวลใจอย่างมากจนกว่าการล้างนี้จะสำเร็จ

‘ท่านคิดว่าเรามาเพื่อนำสันติภาพมาสู่โลกหรือ มิได้ เราบอกท่านทั้งหลายว่า เรานำความแตกแยกมาต่างหาก ตั้งแต่นี้ไป คนห้าคนในบ้านหนึ่งจะแตกแยกกัน คนสามคนจะแตกแยกกับคนสองคน และคนสองคนจะแตกแยกกับคนสามคน บิดาจะแตกแยกกับบุตรชาย และบุตรชายจะแตกแยกกับบิดา มารดาจะแตกแยกกับบุตรหญิง และบุตรหญิงจะแตกแยกกับมารดา มารดาของสามีจะแตกแยกกับบุตรสะใภ้ และบุตรสะใภ้จะแตกแยกกับมารดาของสามี’”

พระคริสตเจ้าตรัสว่าพระองค์มาจุดไฟในโลก และปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้โลกนี้ลุกเป็นไฟ คือไฟแห่งความรัก แต่มนุษย์ไม่เข้าใจความรักของพระเจ้า ไม่ตอบรับ ยังรักตัวเองจนลืมพระเจ้า โลกของเราจึงยังขาดความรักต่อพระเจ้าและต่อกันและกัน ให้เราช่วยพระองค์จุดไฟแห่งความรักให้แผ่ขยายไปทั่วโลก โดยเริ่มที่ตัวเรา ครอบครัว และหมู่คณะของเรา

วันที่ 25 ตุลาคม 2555

ลก.12.49-53

มีชายคนหนึ่งแนะนำเพื่อนของเขาว่า ‘‘นี่คือรูปเจ้าแม่ที่บอกวิธีหนีทุกข์

ผู้หญิงคนหนึ่งสอนว่าใครคือพระเจ้าที่ปล่อยให้คนอื่นตรึงกางเขน มีคนตอบว่า ‘‘พระเยซูคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของคริสตชน’’

เพื่อนต่างศาสนามองดูกางเขน ‘‘นี่คือพระเจ้าที่ทรงสัญญาที่จะช่วยให้มนุษย์พ้นทุกข์’’ เป็นการกระทำที่ไม่ฉลาด เพราะเราไม่อาจขจัดความทุกข์ไปจากโลกได้. คำสัญญาที่บอกว่าไม่มีความทุกข์จึงเป็นภาพลวงตา. พระเจ้าที่สอนวิธีหนีความทุกข์จะทำให้คนโง่เขลา. จึงเป็นไปไม่ได้ที่จะหนีความทุกข์ เพราะเวลาที่หนีทุกข์อย่างหนึ่ง ก็จะพบทุกข์อีก 10 เท่า. อย่างไรก็ตาม พระเจ้าของคริสตชนทรงรับพระมหาทรมานด้วยสมัครพระทัย จึงทำให้มนุษย์เข้าใจความทุกข์ และดังนั้น มนุษย์ก็จะทนรับทุกข์ได้. ครั้งหนึ่ง เมื่อเราเข้าใจธรรมล้ำลึกของความทุกข์ในโลกนี้ ความชื่นชม

คริสตชนที่ฟังอยู่ตอบว่า ‘‘คุณพูดถูกต้องทีเดียว ผมอยากเป็นคริสตชนด้วยเช่นกัน’’